Lietas Nr. 11520056914
Lietas arhīva Nr. K29-0530-15/10

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 9.aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa:
tiesnese V.Voronova
piedaloties prokuroram A.Zariņam
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. C/, personas kods /personas kods/**, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312.pantā.

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /pers. C/ **izvairījās no piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas**, un proti:

2011.gada 20.oktobrī Tukuma rajona tiesa notiesāja /pers. C/ pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un sodīja viņu ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem, bez mantas konfiskācijas. Spriedums stājies spēkā 2011.gada 8.novembrī. Pamatsods izciests 2012.gada 12.aprīlī.

Neizpildot tiesas spriedumu, neizciesta papildsoda laikā, 2014.gada 12.augustā ap plkst.16.25 /pers. C/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.5.p. prasības, laikā, kad ir stājies spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, vadīja automašīnu „Audi A3", v.n.z. /numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Piedrujas ielu no Slāvu loka puses Rēzeknes ielas virzienā, kur arī tika aizturēts.

/pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.pantā.

Tiesas sēdē apsūdzētais **/pers. C/** sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 312.panta **atzina pilnībā,** atzina arī apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izdarīto nožēloja un uzturēja savu pirmstiesas procesā izteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Prokurors tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā.

Tā kā apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, to atzina arī pirmstiesas procesā, piekrita lietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ko apsūdzētais izprot, tiesa, noklausoties procesa dalībnieku viedokli, iepazinusies ar lietas materiāliem atzīst, ka lietā iespējams neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Motīvu daļa

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par /pers. C/ vainīgumu minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. C/ darbības atbilst noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijai pēc Krimināllikuma 312.panta, tādējādi par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, *sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.*

Tāpat pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir *aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.*

Nosakot apsūdzētajam /pers. C/ soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa *ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.*

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. C/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 312.pantā, ir atzīstams par mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas ietverts Krimināllikuma XXIII nodaļā „Noziedzīgi nodarījumi pret jurisdikciju", kā rezultātā radītais kaitējums ir jurisdikcijas intereses apdraudējums sprieduma izpildē.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus konstatēts, ka /pers. C/ dzimis /datums/, Priekulē, ir Latvijas Republikas pilsonis, daļējā apgādībā /datums/dzimušais dēls /pers. G/ un /datums/dzimusī meita /pers. H/ (lietas 19.lapa), ar vidējo speciālo izglītību, šķīries, deklarētā dzīvesvieta /adrese A/ (lietas 45.lapa), faktiskā dzīvesvieta /adrese B/, pēc paša vārdiem nestrādā.

/pers. C/ vairākkārtīgi administratīvi sodīts ar naudas sodiem par Ceļu satiksmes noteikumu dažādiem pārkāpumiem, naudas sodi daļēji nomaksāti (lietas 26.-28.lapa).

Agrāk sodīts divas reizes (lietas 46.-48.lapa), pēdējo reizi 2011.gada 20.oktobrī ar Tukuma rajona tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām, bez mantas konfiskācijas atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem. Spriedums stājies spēkā 2011.gada 8.novembrī (lietas 16.-17.lapa). Piespiedu darbu nostrādājis 2012.gada 12.aprīlī (lietas 48.lapa).

VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nesastāv (lietas

51.lapa).

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa nosaka, ka *brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem*.

Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, kas var ietekmēt apsūdzētajam /pers. C/ nosakāmo soda veidu, izvērtējot apsūdzētā personību raksturojošos datus, tiesa apsūdzēto /pers. C/ novērtē kā tādu personu, kurai ir grūtības likumpaklausības principu ievērošanā. Apsūdzētais noziedzīgu nodarījumu izdarījis nedzēstas sodāmības laikā. /pers. C/ pirms šī noziedzīga nodarījuma izdarīšanas jau bija sodīts par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu 2011.gada 20.oktobrī ar Tukuma rajona tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām, bez mantas konfiskācijas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem. Spriedums stājies spēkā 2011.gada 8.novembrī (lietas 16.-17.lapa). Piespiedu darbu nostrādājis 2012.gada 12.aprīlī (lietas 48.lapa). Pēc diviem gadiem, nedzēstas sodāmības laikā, apsūdzētais klaji pārkāpj tiesas piespriesto sodu un izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu.

Lai gan apsūdzētais iepriekš bija sodīts, savu attieksmi pret likuma ievērošanu viņš nav mainījis, un, pilnībā apzinoties savu darbību prettiesiskumu un iespējamās sekas, izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu.

Taču kriminālsoda noteikšanā tiesai jāievēro arī vispārējie tiesību principi, tajā skaitā humānisma princips. Soda mērķis nav tikai sodīt, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tātad sodam jābūt tādam, kas sekmē indivīda vēlēšanos laboties un stāties uz likumpaklausības ceļa.

Pie šādiem apstākļiem tiesai nerodas pārliecība, ka apsūdzētais varēs atturēties no turpmāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Taču tiesa, ņemot vērā prokurora debatēs pausto viedokli par apsūdzētajam piespriežamo soda veidu, pamatojoties uz Krimināllikuma 46.panta ceturto daļu, uzskata, ka apsūdzētajam jādod pēdējā iespēja mainīt savu attieksmi pret notikumiem, neizolējot viņu no sabiedrības, bet piespriežot viņam sodu piespiedu darbu veidā.

Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa *ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.*

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa ņem vērā apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzētā vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli *(Norādīto atziņu ir izteicis arī Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments savos nolēmumos, piemēram, lietā SKK-232/08)*, bet ir ņemams vērā pie soda veida noteikšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. C/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzīstams, tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu, jo pēdējā sodāmība pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, nav dzēsta (lietas 16.-17.lapa).

Tiesas ieskatā, noziedzīga nodarījuma recidīvs ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros. Turklāt atbildību pastiprinoša apstākļa esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu apsūdzētajam.

Tiesa ņem vērā, ka /pers. C/ **šo noziedzīgo nodarījumu izdarījis papildsoda – tiesību ierobežošanas izciešanas laikā.**

Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa nosaka, ka, *ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma*.

Savukārt Krimināllikuma 51.panta pirmās prim daļas 2.punkts noteic, ka, *nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs*.

/pers. C/ konstatēts recidīvs pēc 2011.gada 20.oktobra Tukuma rajona tiesas sprieduma, kurš stājies spēkā 2011.gada 8.novembrī (lietas 16.-17.lapa), kad uzsākta papildsoda – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas izciešana.

Atzīstot personu par vainīgu un sodot par jaunā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, par izciesto tiesību ierobežošanu tiek atzīts laika posms no šī papildsoda izciešanas uzsākšanas dienas līdz personas apcietināšanas dienai, bet, ja šis drošības līdzeklis netika piemērots – līdz jaunā tiesas sprieduma taisīšanas dienai.

Tādējādi uz tiesas sēdes dienu izciestā papildsoda daļa ir 3 (trīs) gadi 5 (pieci) mēneši un 1 (viena) diena. Neizciestā papildsoda daļa ir 6 (seši) mēneši un 29 dienas.

Līdz ar to saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu ar šo spriedumu noteiktajam sodam pievienojams pēc 2011.gada 20.oktobra ar Tukuma rajona tiesas sprieduma neizciestais papildsods - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

/pers. C/ šī kriminālprocesa ietvaros atbilstoši Kriminālprocesa likuma 264.pantam netika aizturēts.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmo daļu apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts (lietas 12.lapa), nav grozāmi līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim, lai nodrošinātu notiesājoša sprieduma izpildi.

Saskaņā ar lēmumu par krimināllietas nodošanu tiesai, lietiskie pierādījumi, arests mantai, procesuālie izdevumi un kaitējuma kompensācijas pieteikums lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā Kriminālprocesa likuma 520., 523., 524., 527., 528. un 529., 530. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Atzīt par vainīgu apsūdzēto /pers. C/ noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 312. pantā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu noteiktajam sodam pievienot neizciesto papildsodu pēc Tukuma rajona tiesas 2011.gada 20.oktobra sprieduma un galīgo sodu noteikt piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 6 (sešiem) mēnešiem un 29 (divdesmit deviņām) dienām.

Uzlikt par pienākumu /pers. C/ 10 (desmit) darba dienu laikā no tiesas sprieduma stāšanās spēkā pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā - Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā struktūrvienībā (Rīgā, Dzirnavu ielā 91/3) - piespriestā soda izciešanai.

Atstāt negrozītus piemērotos drošības līdzekļus - aizliegumu izbraukt no valsts un uzturēšanos noteiktā vietā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu, iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā no pilnā sprieduma pieejamības dienas.

Pilna sprieduma pieejamības diena – pēc 2015.gada 12.jūnija.

Tiesnese **V. Voronova**

.